

Cod ECLI ECLI:RO:JDMED:2026:001.#####

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA #####
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. #####/256/2025

SENTINȚA CIVILĂ NR.####
Ședința publică din data de 21.08.2026
Instanța constituită din :
Președinte: #####
Grefier: #####

S-a luat în examinare cauza civilă având ca obiect acțiune în răspundere delictuală formulată de reclamantul ##### în contradictoriu cu pârâtul STATUL ##### - prin Ministerul Finanțelor Publice.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 11.06.2026 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.(1) Cod procedură civilă, potrivit căruia în cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile, a amânat succesiv pronunțarea la data de 21.08.2026 când, după ce a deliberat în secret, conform art.395 Cod procedură civilă, a adoptat următoarea hotărâre:

I N S T A N Ț A,

Deliberând asupra cererii de chemare în judecată, constată următoarele:

I. Obiectul cererii

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 18.03.2025 pe rolul Judecătoriei #####, reclamantul #####, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Statul ##### prin Ministerul Finanțelor Publice:

(i)obligarea pârâtului la plata sumei de 125.224,13 lei reprezentând cheltuieli de judecată efectuate de reclamant pe parcursul anchetei penale, al judecării cauzei și al contestării soluțiilor de condamnare;

(ii)obligarea pârâtului la plata dobânzii legale aferente acestei sume, calculată de la data introducerii cererii și până la achitarea integrală a debitului ;

II. Susținerile sintetizate ale părților

1. Cererea de chemare în judecată (f.6-9)

În motivarea cererii, reclamantul a arătat, în esență, că a fost anchetat și trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzută de art.321 Cod penal, fapta presupunând atestarea, în calitate de primar al municipiului ##### a unor împrejurări nereale în certificatul fiscal nr.8577/20.06.2019, emis în favoarea S.C. ##### S.R.L.

Prin rechizitoriul nr.###/P/2020 din data de 26.06.2020 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța a fost trimis în judecată, iar prin sentința penală nr.####/28.06.2022 a Judecătorei ##### pronunțată în dosarul penal nr.####/256/2020 a fost condamnat la 1 an și 7 luni închisoare cu executare.

Apelul declarat a fost admis prin decizia penală nr.###/10.10.2023 a Curții de Apel Constanța, după desființarea în parte a hotărârii atacate pedeapsa fiind suspendată sub supraveghere, cu opinie separată prin care s-a apreciat că se impune achitarea inculpatului.

Ulterior, în urma contestației în anulare admisă prin decizia penală nr.###/15.03.2024 a Curții de Apel Constanța pronunțată în dosarul nr.###/36/2023 s-a dispus rejudecarea cauzei și, în final prin decizia penală nr.###/23.09.2024, instanța a admis apelul și a dispus achitarea reclamantului pentru infracțiunea reținută în sarcina sa, constatând inexistența tipicității subiective.

Concomitent cu formularea contestației în anulare, având în vedere soluția de condamnare pronunțată și termenele legale aplicabile, a declarat recurs în casație și a sesizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, însă, odată cu admiterea contestației în anulare și desființarea deciziei definitive de condamnare, aceste demersuri au rămas fără obiect, concluzie confirmată și de considerentele Deciziei ICCJ nr.223/09.04.2024.

În drept, a invocat dispozițiile art.276 C.proc.pen., art.1349 și urm. Cod civil, art.451-455 C.proc.civ.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și atașarea dosarelor penale nr.####/256/2020 al Judecătorei ##### și dosarul nr.###/36/2023 al Curții de Apel Constanța.

Cererea a fost legal timbrată, conform art. 3 alin.1 din O.U.G. nr.80/2013 (f. 90).

2. Întâmpinarea formulată de pârâta Statul român prin Ministerul Finanțelor Publice (f.94-96).

La data de 14.07.2025, pârâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat, în principal respingerea cererii ca neîntemeiată, iar în subsidiar diminuarea cuantumului cheltuielilor de judecată.

În motivare, a arătat că Statul nu poate fi privit ca o parte care a pierdut un proces, iar inculpatul ca o parte care a câștigat un proces.

Răspunderea Statului se poate angaja doar în cazurile ce reprezintă erori judiciare reglementate de art. 538-539 Cod procedură penală, raportat la art.52 alin.3 din Constituție.

Pentru a putea fi acordate cheltuielile de judecată, este necesar ca partea adversă să se afle în culpă procesuală, iar fundamentul juridic al acestora este întemeiat pe o răspundere civilă de natură delictuală, răspundere al cărei conținut îl constituie obligația civilă de reparare a prejudiciului cauzat părții adverse, iar fiind pe tărâm delictual este necesară întrunirea cumulativă a elementelor acestei răspunderi, respectiv existența unei fapte ilicite săvârșite cu vinovăție care să fi cauzat părții adverse un prejudiciu material.

Statul răspunde doar pentru erori judiciare, o răspundere obiectivă, întemeiată pe ideea de garanție, iar nu pentru fapta proprie ori în calitate de comitent, întrucât Statul român nu are o răspundere nelimitată și necondiționată, așadar în speță nu poate fi vorba despre incidența art.1357 Cod civil.

Achitarea este expresia ordinii de drept democratic, ce permite unei persoane acuzate să-și dovedească nevinovăția, cu respectarea garanțiilor de legalitate. Achitările în procesul penal reprezintă dovada că justiția penală funcționează și că inculpații își pot prezenta apărarea. Sunt

situații când urmărirea penală apare ca justificată la momentul începerii sale, datorită probelor existente la acel moment, însă situația se poate schimba pe parcursul judecății și alte probe pot dovedi nevinovăția celui trimis în judecată.

Mai mult, art.453 alin.1 C.proc.civ. are în vedere părțile participante la proces și nu ceilalți participanți la proces, astfel că atât timp cât organele judiciare nu au calitate procesuală, nu sunt întrunite condițiile pentru reținerea ca temei legal al acestor dispoziții legale.

Reclamantul susține că pentru serviciile de asistență juridică, studiu dosar, pregătirea apărării, redactare cereri, notificări, reprezentare etc. a încheiat o serie de contracte de asistență juridică în valoare totală de 125.224,13 lei, onorariile convenite avocaților în baza acestor contracte fiind achitate potrivit facturilor fiscale și chitanțelor atașate.

În privința fazei procesului în primă instanță, în referire la contractul de asistență juridică încheiat în faza procesului în primă instanță cu Cabinet avocat ##### pentru acest contract reclamantul nu dovedește vreun înscris/chitanță, plata efectivă a onorariului în cuantum de 10.000 lei +TVA.

În faza apelului, în referire la contractul de asistență juridică nr.##### încheiat în faza apelului cu Cabinet de avocat #####- onorariu de 11.900 lei+TVA, pentru acest contract reclamantul nu dovedește vreun înscris/chitanță, plata efectivă a onorariului, iar în situația în care reclamantul dovedește existența contractelor și plata onorariilor, solicită ca instanța să cenzureze cuantumul acestora până la unul rezonabil, proporțional cu activitatea depusă.

Reprezentare suplimentară în apel-în referire la contractul de asistență juridică nr.##### încheiat cu Cabinet de avocat ##### tot pentru apărare/reprezentare în faza apelului, cu onorariu de 29.750 lei+TVA, această cheltuială cu cel de-al doilea avocat este realizată la dorința reclamatului și nu poate solicita restituirea acesteia, întrucât nu a fost ordonată/dispusă de pârâtă și nici de instanță, această cheltuială având strict un caracter voluptoriu, neputând fi pusă în sarcina Statului și nici inclusă în categoria cheltuielilor de judecată.

Căi extraordinare de atac și proceduri post-condamnare – în referire la contractul nr.3705.090/16.10.2023 încheiat cu Cabinet de avocat ##### pentru redactare și susținere recurs în casație, contestație în anulare și redactare cerere ##### cu privire la decizia pronunțată în dosarul nr.####/256/2020, pentru care a fost achitat un onorariu de 25.000 lei+TVA, acesta este nejustificat de mare, cu atât mai mult cu cât recursul în casație și cererea ##### au rămas fără obiect, ca urmare a achitării reclamantului prin admiterea contestației în anulare.

În referire la contractul de asistență juridică nr./78/17.10.2023 încheiat cu Cabinet de avocat ##### pentru asistență juridică, redactare cereri, exercitarea activități specifice profesiei de avocat, redactare căi de atac în dosarul nr. ####/256/2020 (contestație în anulare) Jud. #####/Curtea de Apel Constanța, redactare cerere #####, are aceleași obiective cu contractul de încheiat cu avocat ##### , iar recursul în casație și sesizarea ##### sunt rămase fără obiect.

Mai mult decât atât în condițiile în care reclamantul a considerat că aceasta a fost o cheltuială oportună în favoarea sa, nu poate solicita restituirea acesteia, întrucât nu a fost ordonată/dispusă de pârâtă sau de instanță pentru angajarea celui de-al doilea avocat, o astfel de cheltuială având un caracter strict voluptoriu, utilitatea acesteia nerezultând din dosar și neputând fi inclusă în categoria cheltuielilor de judecată.

Cheltuieli suplimentare pentru reprezentarea în dosarul nr.####/36/2023 al Curții de Apel Constanța - în referire la contractul nr.3747.130/07.02.2024 încheiat cu avocat #####

cu un onorariu de 7.140 lei și la contractul nr.11/07.02.2024 încheiat cu avocat ##### pentru un onorariu de 7140 lei, deși sunt dovedite, dacă reclamantul a considerat că aceste cheltuieli sunt oportune și în favoarea sa, nu poate fi obligat Statul să le restituie reclamantului, fiind și acestea cheltuieli voluptorii.

În drept, a invocat dispozițiile legale la care a făcut referire în cuprinsul întâmpinării.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și atașarea dosarelor penale nr.#####/256/2020 al Judecătorei ##### și dosarul nr.###/36/2023 al Curții de Apel Constanța.

3. Cererea modificatoare a cererii de chemare în judecată (f. 104-106).

La data de 12.01.2026, reclamantul a înțeles să majoreze cuantumul pretențiilor deduse judecății de la suma de 125.224,13 lei la suma totală de 139.024,13 lei ca urmare a includerii onorariului de avocat achitat în faza de urmărire penală și a corectării cuantumului onorariului achitat în faza judecății în primă instanță și a solicitat și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces, constând în taxă de timbru achitată, precum și orice alte cheltuieli de judecată care vor fi efectuate și dovedite pe parcursul soluționării cauzei.

În motivare, a arătat că prin cererea introductivă a omis să includă onorariul de avocat aferent fazei de urmărire penală, în cuantum de 11.900 lei achitat în temeiul contractului de asistență juridică nr.3292.051/05.05.2020 încheiat cu Cabinet de avocat #####, onorariu achitat prin factura nr.2216/05.05.2020, iar în ceea ce privește faza judecății în primă instanță a menționat că în cuprinsul cererii, onorariul de avocat a fost indicat în mod eronat la suma de 10.000 lei, deși potrivit contractului de asistență juridică nr.3317.076/15.07.2020 încheiat cu Cabinet de avocat #####, onorariul efectiv achitat a fost în cuantum total de 11.900 lei, sumă ce include TVA și care reprezintă o cheltuială reală suportată de reclamant.

Reclamantul a suplimentat taxa judiciară de timbru cu suma de 276 lei (f. 120).

Sub aspect probatoriu, instanța în temeiul art.258 C.proc.civ. coroborat cu art.255 C.proc.civ. a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri, dispunând și atașarea dosarului penal nr.#####/256/2020 al Judecătorei ##### și dosarului nr.###/36/2023 al Curții de Apel Constanța.

Analizând ansamblul materialului probator administrat în cauză, instanța reține următoarele aspecte de fapt și de drept:

I.Situația de fapt reținută

Prin prezenta cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului material cauzat de Statul ##### prin desfășurarea unui proces penal împotriva sa finalizat cu achitarea acestuia.

Astfel, prin rechizitoriul din data de 26.06.2020 al Parchetului de pe lângă Curtea de apel Constanța în dosarul de urmărire penală nr.###/P/2020 a fost sesizată instanța în vederea trimiterii în judecată a inculpatului #####, reclamant în prezenta acțiune, pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual prevăzută la art. 321 Cod penal, întrucât la data de 20.06.2019 în calitate de primar a emis și semnat documentul-certificat fiscal nr.8577/20.06.2019 în care se consemna faptul nereal că numitul Hondoreanu ####, în numele și pentru ##### S.R.L.nu are datorii la bugetul de stat.

Prin Sentința penală nr. #### din 28.06.2022 pronunțată de Judecătoria ##### în dosarul penal nr. #####/256/2020, inculpatul ##### a fost condamnat la pedeapsa de 1

an și 7 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, pedeapsa urmând a se executa în regim de detenție.

Prin Decizia penală nr.###/P/2023 din data de 10 octombrie 2023 pronunțată de Curtea de apel Constanța s-a admis apelul declarat de inculpatul #####, s-a desființat în parte sentința penală nr.##### din data de 28.06.2022 și s-au înlăturat dispozițiile art.60 Cod penal privind executarea în regim de detenție a pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare aplicată inculpatului, menținându-se condamnarea.

Prin Încheierea din data de 09.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în dosarul nr.###/36/2023 având ca obiect contestație în anulare s-a dispus admiterea în principiu a contestației în anulare formulată de contestatorul ##### împotriva deciziei penale nr.###/P/2023 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul penal nr.#####/256/2020 și s-a suspendat executarea acestei decizii penale, fiind stabilit termen pentru judecarea contestației în anulare.

Prin Decizia penală nr.###/P din data de 15.03.2024 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul nr.###/36/2023 s-a admis contestația în anulare formulată de contestatorul inculpat ##### împotriva deciziei penale nr.###/P/2023 din 10.10.2023 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul penal nr.#####/256/2020, a fost desființată în totalitate decizia penală și s-a dispus rejudecarea apelului declarat de inculpat împotriva sentinței penale nr.#####/28.06.2022 pronunțată de Judecătoria ##### în același dosar.

Prin Decizia penală nr. ###/P din data de 23.09.2024 pronunțată de Curtea de Apel constanța în dosar penal nr.###/36/2023 s-a admis apelul declarat de inculpatul #####, a fost desființată în parte sentința apelată, iar în rejudecare, în baza art.321 Cod penal raportat la art.16 alin.1 lit.b, teza a II-a Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului pentru comiterea infracțiunii de fals intelectual, fiind menținute dispozițiile vizând desființarea ca fiind fals a înscrisului reprezentat de certificatul de atestare fiscală nr.8577/20.06.2019.

La data de 07.11.2023, inculpatul ##### a formulat recurs în casație împotriva Deciziei penale nr.###/P/2023 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în dosarul nr.#####/256/2020, iar prin Decizia nr.###/RC din data de 09.04.2024, Înalta ##### de Casație și Justiție a respins recursul în casație, întrucât prin decizia penală nr.###/P din data de 15.03.2024 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul nr.###/36/2023 s-a admis contestația în anulare formulată de contestatorul inculpat ##### împotriva deciziei penale nr.###/P/2023 din 10.10.2023 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul penal nr.#####/256/2020, a fost desființată în totalitate decizia penală și s-a dispus rejudecarea apelului declarat de inculpat împotriva sentinței penale nr.#####/28.06.2022 pronunțată de Judecătoria ##### în același dosar.

În ceea ce privește faza procesului în primă instanța -dosar penal nr.#####/256/2020 Judecătoria #####, inculpatul a fost asistat de apărător ales av. ##### în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.#####, așa cum reiese din încheierile pronunțate în dosare (f. 7, f.10, f31, f.62, f.84, f. 104, f.126, f.165, vol. I ds. #####/256/2020 și f. 86, f.116, f123, f 135, f.142, vol. II ds. #####/256/2020).

În faza apelului -dosar penal. #####/256/2020 Curtea de Apel Constanța, inculpatul a fost asistat de apărător ales av. ##### în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.##### emisă conform contractului de asistență juridică nr.3607.11/2022 (f. 22) și de av. ##### în baza împuternicirii seria B ##### emisă conform contractului de asistență juridică nr. B2940672/25.11.2022 (f.49).

Căi extraordinare de atac – contestație în anulare dosar penal nr.###/36/2023 Curtea de apel Constanța, inculpatul a fost asistat de apărător ales av. ##### în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.##### emisă conform contractului de asistență juridică nr.3747.130/2024 (f. 40) și de av. ##### în baza împuternicirii seria CT ##### emisă conform contractului de asistență juridică nr. #####.02.2024 (f.39).

Căi extraordinare de atac –recurs în casație ICCJ, inculpatul a fost reprezentat de apărător ales av. ##### în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.##### emisă conform contractului de asistență juridică nr.3705.090/2023 (f. 37) și de av. ##### în baza împuternicirii seria CT ##### emisă conform contractului de asistență juridică nr. #####.02.2024 (f.36).

II.Considerentele instanței-motive de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția.

1.Capătul principal de cerere.

Instanța reține că obiectul cererii introductive, ulterior modificată, este reprezentat de pretențiile reclamantului de obligare a pârâtului la plata sumei de 139.024,13 lei, constând în cheltuieli de judecată (onorariu de avocat) efectuate în cursul urmăririi penale (dosarul de urmărire penală nr. ###/P/2020), în cursul judecății în fața primei instanțe și în apel (dosarul nr. #####/256/2020), în cursul căilor extraordinare de atac-contestație în anulare și recurs în casație (dosar nr.###/36/2023, dosar nr.#####/256/2020).

În drept, potrivit art. 1.357 C. civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Totodată, conform art. 453 alin. 1 C. proc. civ., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată, iar potrivit art. 276 C. proc. pen.: (5) În caz de achitare, persoana vătămată sau partea civilă este obligată să plătească inculpatului și, după caz, părții responsabile civilmente cheltuielile judiciare făcute de aceștia, în măsura în care au fost provocate de persoana vătămată sau de partea civilă. (6) În celelalte cazuri instanța stabilește obligația de restituire potrivit legii civile.

Astfel, fundamentul acestei obligații prevăzute de art. 453 C.proc.civ., care constituie un caz particular de răspundere civilă delictuală, îl constituie culpa procesuală, adică împrejurarea că partea, prin atitudinea sa de a angaja un proces sau de a pune cealaltă parte în situația de a angaja unui proces, a determinat aceste cheltuieli.

Temeiul acestei obligații îl constituie așadar fapta de a promova o acțiune în justiție, precum și aceea de a formula apărări în proces, însă nu prin sine înseși (căci prin ele însele asemenea acțiuni/inacțiuni nu au un caracter ilicit), ci prin prisma împrejurării că a fost pretinsă o obligație a pârâtului sau a fost negat un drept al reclamantului, ceea ce a produs un prejudiciu celeilalte părți, adică așa numita „culpă procesuală”.

Cu atât mai mult, fapta ilicită nu constă nici în aceea că reclamantul sau, mutatis mutandis, parchetul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască caracterul nefondat al demersului său în justiție în contra adversarului/inculpatului, întrucât rezultatul procesului, dat de modul în care judecătorul confruntă faptele cu regulile de drept în scopul tragerii unor consecințe juridice concrete, nu poate fi anticipat întotdeauna cu certitudine absolută, depinzând de mai mulți factori.

De asemenea, instanța reține că persoana care câștigat procesul are la dispoziție două căi procedurale pentru a solicita cheltuielile de judecată, și anume fie chiar în cadrul aceluși proces, fie separat, într-un litigiu ulterior. Astfel, nu există niciun text de lege care să condiționeze obligarea

părții care cade în pretenții la plata cheltuielilor de judecată de formularea unei astfel de cereri în litigiul în care s-au efectuat. Art. 453 alin. 1 C.proc.civ. nu face nicio distincție cu privire la momentul formulării cererii, astfel încât nu se poate impune o condiție suplimentară celor prevăzute de lege.

În continuare, instanța reține că atragerea răspunderii Statului, care nu a fost propriu-zis parte în procesul penal, pe acest temei juridic, se justifică întrucât el este titularul acțiunii penale, motiv pentru care sunt obligate și alte părți să îi plătească cheltuielile avansate (art. 274-275 Cod procedură penală) în situația inversă, când procesul penal este câștigat de către acesta. Or, aplicarea unui regim juridic diferit după cum Statul câștigă sau nu procesul (poate obține rambursarea cheltuielilor, respectiv nu poate fi obligat la rambursarea cheltuielilor) este de natură să-i creeze un avantaj incorect, în dauna particularilor.

Astfel, fundamentul obligării Statului la suportarea acestor cheltuieli a fost identificat în obligația de garanție care revine acestuia, ca titular al acțiunii penale-al cărei obiect este reprezentat de tragerea la răspundere penală a celor ce au săvârșit infracțiuni – care, finalizată fiind printr-o soluție de achitare, are semnificația pierderii procesului de către cel ce l-a inițiat (Statul român).

Ca subiect al pretenției infracțiunii, în calitatea sa de reprezentant al societății ale cărei valori au fost lezate, Statul este titularul acțiunii penale ce a avut ca scop cercetarea penală a reclamantului, declanșând din oficiu investigația și conducând, prin organele judiciare, procesul penal împotriva acestora, astfel că soluția de achitare pronunțată la finalul cercetării judecătorești are semnificația pierderii procesului de către cel care l-a pus în mișcare.

Ca gestionar și organizator al activității judiciare în ansamblu și, în mod specific, al celei de urmărire, anchetare și tragere la răspundere a celor ce săvârșesc infracțiuni, Statul este cel care trebuie să suporte consecințele pierderii acțiunii penale exercitate, constând în cheltuielile de judecată efectuate de persoana față de care a solicitat tragerea la răspundere penală și care a fost achitată definitiv, doar în acest fel asigurându-se conținut și sens reglementării conținute în art. 276 alin. 6 C. proc. pen., în acord cu care, în afara cazurilor reglementate expres în precedentele alineate, instanța stabilește obligația de restituire potrivit legii civile.

În conformitate cu dispozițiile art. 55 alin. 2 C.pr.pen., „Procurorii sunt constituiți în parchete care funcționează pe lângă instanțele judecătorești și își exercită atribuțiile în cadrul Ministerului #####”, iar potrivit alin.3 lit.c al aceluiași articol, în cadrul procesului penal procurorul exercită acțiunea penală. În raporturile juridice de drept penal, subiectele sunt infractorul și statul, care reprezintă societatea și are dreptul de a trage la răspundere penală pe infractor.

Prin urmare, acțiunea penală are ca subiect activ statul, care exercită acțiunea penală prin intermediul procurorului, astfel cum reiese din norma procedurală mai-sus enunțată.

Înalta ##### de Casație și Justiție, într-o decizie de speță, a constatat că, potrivit art.14 din Codul de procedură penală, obiectul acțiunii penale îl reprezintă tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni și, așa cum rezultă din coroborarea art.7 alin.1, art.14 alin. 1 și 2 și art. 309 alin. 1 Cod procedură penală, ca subiect pasiv al pretenției infracțiunii, în calitatea sa de reprezentant al societății ale cărei valori au fost lezate, statul a fost titularul acțiunii penale ce a avut ca scop cercetarea penală a reclamantei, declanșând din oficiu investigația și conducând, prin organele judiciare, procesul penal împotriva acesteia, astfel că soluția de achitare pronunțată

la finalul cercetării judecătorești are semnificația pierderii procesului de către cel care l-a pus în mișcare.

Cu alte cuvinte, chiar dacă nu este, per se, parte în procesul penal, Statul #####, în calitate de titular al acțiunii penale, atât timp cât are dreptul, obligația și puterea de a solicita tragerea la răspundere penală a persoanelor pentru săvârșirea de infracțiuni, trebuie să își asume și responsabilitatea pierderii acțiunii penale exercitate și să acopere cheltuielile de judecată efectuate de către persoana față de care a solicitat tragerea la răspundere penală și care a fost achitată în mod definitiv.

Din această perspectivă, răspunderea civilă delictuală a Statului ##### nu este subiectivă, ci una obiectivă, fără a fi necesară probarea vinovăției, sub forma intenției sau culpei, întrucât se întemeiază pe o obligație de garanție, respectiv obligația de a garanta buna funcționare a serviciului public al justiției. Statul nu se poate exonera de această răspundere nici dacă dovedește că fiecare dintre prepușii săi a acționat legal, pentru că în discuție nu este fapta ilicită a organelor de urmărire penală, exercitarea cu rea-credință sau gravă neglijență a funcției procurorului, ci exclusiv respingerea acuzației în materie penală ca soluție definitivă a procesului inițiat.

În acest context, Curtea a reținut că, din momentul în care acțiunea penală a fost respinsă, dispunându-se achitarea în mod definitiv, în patrimoniul persoanei achitate se naște un drept de creanță împotriva statului, pentru recuperarea cheltuielilor de judecată făcute pentru a-și asigura apărarea, în condițiile în care instanța penală nu s-a pronunțat asupra acestui aspect. ##### de neacceptat ca o cheltuială judiciară, fie ea efectuată în cadrul unui proces penal, să nu poată fi recuperată de către persoana care a fost achitată, întrucât o atare soluție ar contraveni principiilor care guvernează procesul penal, respectiv legalitatea, aflarea adevărului și garantarea libertăților persoanei, precum și principiilor procesului civil, și anume legalitatea, egalitatea în fața legii civile, dreptul la un proces echitabil etc.

A nega dreptul reclamantului de a recupera cheltuielile de judecată pe care le-a avansat în exercitarea dreptului său la apărare într-un proces penal soluționat prin pronunțarea unei soluții de achitare, în ipoteza în care acestea nu pot fi puse în sarcina unui alt subiect procesual, ar însemna lipsirea de efecte a unei norme legale care a avut drept scop reglementarea acestui tip de raporturi juridice.

Împrejurarea că art. 276 alin. 6 Cod procedură penală nu stabilește expres subiectul de drept care este titularul obligației de plată a despăgubirilor constând în cheltuielile de judecată necesare pentru organizarea apărării în procesul penal nu poate justifica aplicarea, în acest caz particular, a unei cauze exoneratoare de răspundere, aspect inadmisibil în lipsa unor norme legale.

O astfel de interpretare a prevederilor textului de lege anterior menționat ar fi contrară și principiului echității – principiu recunoscut în mod constant și protejat de către instanțele judecătorești – întrucât, în acest caz particular, inculpatul achitat s-ar vedea nevoit nu numai să avanseze cheltuielile de judecată aferente pregătirii și susținerii apărării într-un litigiu pe care nu l-a declanșat, ci și să suporte toate aceste cheltuieli în integralitate, deși, prin ipoteză, nu se află în culpă procesuală.

Chiar dacă activitatea jurisdicțională în materie penală este supusă normelor dreptului public, funcționarea normală a acestei activități poate produce și efecte de natură civilă (cum este cazul avansării unor cheltuieli de judecată de către inculpatul ulterior achitat, în conformitate cu dreptul recunoscut acestuia prin art. 10 Cod procedură penală, această parte neputând fi prezumată

de plano că săvârșește un abuz procesual manifestându-se în acest sens), efecte care cad, potrivit art. 276 alin. 6 Cod procedură penală, sub incidența legii civile.”

De asemenea, s-a reținut că „..art. 276 alin. 6 Cod procedură penală reglementează un alt mecanism juridic de restituire a sumelor de bani reprezentând cheltuieli judiciare decât cel prevăzut de normele procesual penale, mecanism ce presupune aplicarea legii civile.

Întrucât nicio culpă procesuală nu poate fi reținută în sarcina altor subiecți procesuali îndrituiți să declanșeze activitatea judiciară (procesul penal fiind declanșat în speță nu în urma unor plângeri prealabile, ci în urma investirii instanței penale printr-un rechizitoriu), în cauză sunt incidente prevederile art. 276 alin. 6 Cod procedură penală, care fac trimitere la legea civilă.

Înalta ##### a apreciat că „legea civilă” la care face trimitere alin. 6 al art. 276 Cod procedură penală este reprezentată atât de dispozițiile Codului civil privind răspunderea civilă (art.1349 și urm.), cât și de cele ale Codului de procedură civilă referitoare la cheltuielile de judecată (art. 451 - 455), întrucât obligarea părții care a pierdut procesul la plata cheltuielilor de judecată reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale (Decizia civilă nr.##### din 21 octombrie 2025, ICCJ).

În consecință, în situația în care nu există parte civilă sau parte vătămată, cum este cazul în speță, obligația de a suporta cheltuielile de judecată revine statului, ca titular al acțiunii penale, în condițiile legii civile privind răspunderea delictuală și repararea prejudiciului material în condițiile art. 1349 și următoarele din Codul civil.

Făcând aplicarea în cauză a dispozițiilor art. 1357 Cod civil cu referire la art. 276 alin. (5) Cod procedură penală și art. 453 alin. (1) Cod procedură civilă instanța constată că, potrivit facturilor, extraselor de cont/confirmărilor de plată și contractelor de asistență juridică depuse în dosar, reclamantul a efectuat următoarele cheltuieli de judecată:

-În faza judecătii procesului în primă instanță, Judecătoria #####— dosar nr.#####/256/2020, reclamantul a încheiat contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 3317.076/15.07.2020, fiind emisă factura fiscală #####/15.07.2020 (f.115-118), în valoare de 11.900 lei achitată de reclamant, astfel cum rezultă din registrul încasări și plăți (f.132);

Contrar susținerilor pârâtului, instanța reține că reclamantul a făcut dovada onorariului în cuantum de 10.000 lei+TVA și a plății efective a acestui onorariu către avocatul angajat, aferent etapei procesuale desfășurate în fața Judecătoriei #####.

-În faza apelului -dosar penal #####/256/2020 Curtea de Apel Constanța, reclamantul a încheiat contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 3607.111/23.11.2022, fiind emisă factura fiscală #####/23.11.2022 (f.111-114) în valoare de 11.900 lei, achitată de reclamant, astfel cum rezultă din registrul încasări și plăți (f.137 verso), cât și din confirmarea plății emisă de ### (f. 64) și contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 172/25.11.2022, având ca obiect asistență juridică și reprezentare în dosarul nr.#####/256/2020 al curții de Apel Constanța, asistență și reprezentare juridică în eventuale dosare conexe (cerere strămutare), fiind emisă factura fiscală #####/25.11.2022 (f.81-83), în valoare de 29.750 lei achitată de reclamant, astfel cum rezultă din confirmare plăți emise de ### (f.83);

Contrar susținerilor pârâtului, instanța reține că reclamantul a făcut dovada onorariului în cuantum de 10.000 lei+TVA și a plății efective a acestui onorariu către avocatul angajat, aferent etapei procesuale a apelului desfășurate în fața Curții de Apel Constanța.

-Căi extraordinare de atac – contestație în anulare, recurs în casație, reclamantul a încheiat contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 3705.090/16.10.2023, având ca obiect redactare și susținere recurs în casație, contestație în anulare, precum și redactare cerere ##### cu privire la soluția pronunțată în dosar nr.#####/256/2020, fiind emisă factura fiscală #####/16.10.2023 (f.71-74) în valoare de 29.750 lei, achitată de reclamant, astfel cum rezultă din ordinul de plată (f.75), contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 3747.130/07.02.2024, având ca obiect asistare/reprezentare apărare dosar nr.###/36/2023 al Curții de Apel Constanța, fiind emisă factura fiscală nr. AVFCG nr.2879/07.02.2024 în valoare de 7140 lei (f. 76-79), achitată potrivit confirmării de plată emisă de ### (f.80), dar contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 78/17.10.2023, având ca obiect asistență juridică și reprezentare, redactare cereri, consultanță juridică, exercitare activități specifice profesiei de avocat, exercitare căi extraordinare de atac în cadrul dosarului nr.#####/256/2020 (contestație în anulare/revizuire/recurs în casație), redactare cerere sesizare ##### (f.68-70), fiind emisă factura fiscală seria #####7.10.2023 (f.68-69), în valoare de 29.544,13 lei achitată de reclamant, astfel cum rezultă din ordinul de plată atașat (f.70) și contractul de asistență juridică cu Cabinet de avocat ##### nr. 11/07.02.2024 având ca obiect asistență juridică și reprezentare, redactare cereri, consultanță juridică, exercitare cereri, formulare notificări și alte activități în dosar nr.###/36/2023 contestație în anulare Curtea de Apel Constanța, fiind emisă factura fiscală nr. #####.02.2024 în valoare de 7140 lei (f. 65-66), achitată de reclamant astfel cum rezultă din ordinul de plată atașat (f.67).

Așadar, în raport de cele arătate, instanța reține că prejudiciul cauzat îndeplinește condițiile cerute de lege pentru a se putea obține obligarea autorului faptei ilicite la repararea lui și anume, de a avea un caracter actual și de a nu fi fost reparat încă, reclamantul făcând dovada existenței și întinderii acestuia.

În ceea ce privește onorariul avocațial achitat de reclamant, se reține necesitatea angajării unui apărător ales în vederea acordării serviciilor de asistență juridică și reprezentare în dosarul de urmărire penală, în dosarele de fond, de apel și în căile extraordinare de atac, în virtutea respectării dreptului la apărare al inculpatului, care este îndreptățit să beneficieze de o apărare calificată din partea unui avocat ales.

Potrivit art.3 din Legea nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, activitatea avocatului se realizează prin: a) consultații și cereri cu caracter juridic; b) asistență și reprezentare juridică în fața instanțelor judecătorești, a organelor de urmărire penală, a autorităților cu atribuții jurisdicționale, a notarilor publici și a executorilor judecătorești, a organelor administrației publice și a instituțiilor, precum și a altor persoane juridice, în condițiile legii; c) redactarea de acte juridice, atestarea identității părților, a conținutului și a datei actelor prezentate spre autentificare; d) asistarea și reprezentarea persoanelor fizice sau juridice interesate în fața altor autorități publice cu posibilitatea atestării identității părților, a conținutului și a datei actelor încheiate; e) apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice specifice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice în raporturile acestora cu autoritățile publice,

cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină; f) activități de mediere; g) activități fiduciare desfășurate în condițiile Codului civil ;h) stabilirea temporară a sediului pentru societăți la sediul profesional al avocatului și înregistrarea acestora, în numele și pe seama clientului, a părților de interes, a părților sociale sau a acțiunilor societăților astfel înregistrate; i) activitățile prevăzute la lit. g) și h) se pot desfășura în temeiul unui nou contract de asistență juridică; j) activități de curatelă specială potrivit legii și Statutului profesiei de avocat; k) orice mijloace și căi proprii exercitării dreptului de apărare, în condițiile legii.

În prezenta cauză, instanța constată, în ceea ce privește activitatea juridică desfășurată de avocatul ##### în fața Judecătorei #####, instanță investită cu soluționarea în fond a cauzei ce a format obiectul dosarului nr.####/256/2020, că apărătorul a participat și asistat clientul în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.##### la toate termenele de judecată acordate în cauză (07.04.2021, 02.06.2021, 08.09.2021, 03.11.2021 – f.7, 31, 62, 104 și 126, vol.I ds. pen. ####/256/2020; 18.12.2021, 12.01.2022, 23.03.2022 – f. 56,123,142, vol.II).

În faza procesuală a apelului în dosarul nr.####/256/2020, instanța constată că apărătorii aleși ai inculpatului, av. ##### în baza împuternicirii avocațiale seria CT nr.##### (f.22) și av. #####, în baza împuternicirii avocațiale seria B nr.##### (f.49), au acordat servicii juridice clientului acestora, concretizate prin redactare și depunere motive de apel (f.25-46), redactare notă de probatorii (f. 47-48), note scrise (f.282-285), concluzii scrise (f.336-347) și participarea la toate termenele de judecată (09.02.2023 – f.279; 13.04.2023- f.289; 15.06.2023- f.313;14.09.2023- f.355.

În cadrul dosarului penal nr.####/256/2020, av. ##### și av. ##### au redactat contestația în anulare, care a fost admisă în principiu (f. 2-10), iar în dosarul penal nr.###/36/2023 având ca obiect contestație în anulare, activitatea juridică a apărătorilor inculpatului s-a realizat în baza împuternicirilor avocațiale, av. #####-seria CT nr.##### și av. #####-seria CT nr.#####, ambii apărători asistând contestatorul condamnat la termenele de judecată stabilite în cauză (08.02.2024-f.41, 07.03.2024-f.69, 14.03.2024-f.127), ulterior au redactat motive de apel -f.10-15 și motive de apel suplimentare (f.161-164), note scrise (f.165-195) și au asistat apelantul-inculpat la termenele de judecată stabilite (26.03.2024, 26.06.2024).

Deopotrivă, apărătorii inculpatului, în baza împuternicirilor avocațiale av. ##### -seria CT nr.#####, av. #####- seria CT nr. ##### (f. 36-37- ds. ####/256/2020 ICCJ) au redactat recursul în casație împotriva deciziei penale nr.###/P/2023 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în dosarul penal nr. ####/256/2020, cale extraordinară de atac ce a fost respinsă ca urmare a pronunțării deciziei penale nr.###/P din data de 15.03.2024 de către Curtea de Apel Constanța prin care s-a dispus admiterea contestației în anulare și rejudecarea apelului.

În considerarea celor reținute, instanța apreciază că prejudiciul produs reclamantului este cert având în vedere că apărătorii săi au prestat în concret serviciile de consultanță, asistență juridică și reprezentare în dosarele anterior menționate, așa cum rezultă din analiza dosarelor penale atașate, valoarea acestuia urmând a fi analizată prin prisma dispozițiilor art. 451 alin. 2 C. proc. civ.

□ În ceea ce privește susținerea pârâtului potrivit căreia cheltuielile ocazionate de angajarea a doi avocați ar avea caracter voluptoriu, nu poate fi primită de către instanță.

Împrejurarea că reclamantul a înțeles ca pe parcursul cercetării judecătorești penale să beneficieze de serviciile a doi avocați nu este de natură să confere cheltuielilor efectuate un caracter voluptoriu sau nejustificat. Dreptul părții de a-și organiza apărarea în modalitatea pe care o apreciază adecvată trebuie analizat în concret, prin raportare la activitatea efectiv desfășurată de apărătorii aleși și la necesitatea asigurării unei apărări efective și eficiente, cu atât mai mult cu cât era pusă în discuție însăși libertatea persoanei.

Într-un asemenea context, opțiunea de a beneficia de asistența juridică a doi avocați nu poate fi calificată, în lipsa unor elemente concrete care să demonstreze contrariul, drept o cheltuială de lux ori de conveniență personală, cât timp o asemenea calificare este exclusă în condițiile în care ambii avocați au desfășurat în mod efectiv activități profesionale în scopul realizării unei apărări temeinice, prezentându-se la termenele de judecată și redactând acte de procedură.

Instanța relevă că angajarea a doi avocați nu a fost pur formală, nefiind vorba despre suportarea unor costuri lipsite de utilitate procesuală, cât timp prestațiile juridice au fost efective și furnizate în vederea apărării persoanei într-o procedură susceptibilă să producă unele dintre cele mai sever consecințe.

□ ##### de solicitarea pârâtului de reducere a cheltuielilor de judecată solicitate, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 451 alin. 2 C.proc. civ, poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.

Totodată, instanța va avea în vedere jurisprudența C.E.D.O. care statuează în sensul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea acestor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în cauzele împotriva României (cauza ##### c. României, hotărârea din 26 mai 2005, par. 43; cauza ##### și alții c. României, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza ##### c. României, hotărârea din 27 iunie 2006) a reținut că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Stabilirea cuantumului onorariului avocațial, se realizează de comun acord între avocat și client, clientul fiind liber să plătească avocatului orice onorariu dorește, chiar cu depășirea acestor limite reglementate de organele statutare ale profesiei de avocat.

Instanța nu poate să intervină și să modifice conținutul contractul de asistență juridică, însă are posibilitatea să aprecieze în ce măsură, în raporturile juridice cu partea adversă, este justificat sau nu să fie obligată la suportarea acestor cheltuieli, în raport de criteriile prevăzute de art. 451 alin. 1 și 2 Cpc, respectiv: timpul și volumul de muncă solicitate pentru executarea mandatului primit sau activității solicitate de client; natura, noutatea și dificultatea cazului; importanța intereselor în cauză; împrejurarea că acceptarea mandatului acordat de client îl poate împiedica pe avocat să accepte alt mandat, din partea unei alte persoane; experiența, reputația și specializarea avocatului.

Aplicând aceste criterii circumstanțelor concrete ale cauzei, instanța constată că sub aspectul realității, cheltuielile sunt dovedite prin înscrisurile depuse la dosar și analizate de instanță, din care rezultă angajarea serviciilor profesionale a avocaților și suportarea onorariilor aferente.

În ceea ce privește necesitatea acestor cheltuieli, instanța are în vedere natura procedurii, respectiv un proces penal în cadrul căruia s-a tranșat dreptul de libertate al persoanei, cât și preocuparea inculpatului de a beneficia de o apărare efectivă, calificată și consistentă. Instanța reține ca relevant și criteriul „mizei procesului”, care este unul semnificativ pentru parte, și anume dovedirea nevinovăției și obținerea unei soluții de achitare.

În referire la criteriul caracterului rezonabil al cuantumului cheltuielilor, acesta trebuie apreciat în concret, ținându-se seama de natura și complexitatea cauzei, durata procedurii, volumul activității profesionale desfășurate, participarea efectivă a apărătorilor, experiența și specializarea avocaților implicați în asigurarea dreptului la apărare al clientului.

Aplicarea acestor criterii nu presupune însă reducerea automată a unui onorariu pentru simplul fapt că valoarea este apreciată ca ridicată de către pârât, ci impune o evaluare concretă a raportului dintre cuantumul solicitat și prestațiile juridice care l-au generat.

Instanța relevă faptul că munca unui avocat nu se limitează doar la timpul petrecut în fața instanței, ci include și munca continuă între termene, întâlniri repetate cu clientul, studiul actelor depuse la dosar, pregătirea dosarului anterior menționat și redactarea tuturor cererilor și actelor destinate depunerii la dosar.

Totodată, instanța are în vedere durata de aproximativ 4 ani a procesului, natura penală, importanța interesului individual pus în discuție, participarea efectivă și constantă a apărătorilor pe parcursul cercetării judecătorești, precum și activitatea de redactare a actelor de procedură, acestea constituind elemente, care în ansamblul lor, justifică întinderea cheltuielilor efectuate.

În consecință, instanța constată că sunt îndeplinite criteriile realității, necesității și rezonabilității cheltuielilor efectuate de reclamant, astfel cum acestea sunt avute în vedere și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, motiv pentru care solicitarea pârâtului de reducere a acestora urmează a fi înlăturată.

Referitor la cheltuielile efectuate în faza de urmărire penală, instanța constată că reclamantul nu a depus la dosar înscrisuri din care să rezulte activitatea concretă prestată de către apărătorul ales- av. #####, în cursul urmăririi penale.

Reclamantul a menționat că solicită includerea în cuantumul pretențiilor sale și a sumei de 11.900 lei achitată în temeiul contractului de asistență juridică nr.3292.051/05.05.2020 încheiat cu Cabinet de avocat #####, onorariu evidențiat în factura nr.2216/05.05.2020.

Instanță constată că obiectul contractului de asistență juridică nr.3292.051/05.05.2020 încheiat cu Cabinet de avocat ##### îl constituie asistare/reprezentare apărare în dosar nr.###/P/2018 al PCA Constanța -în faza de urmărire penală (dosar disjuns) și nu se menționează că serviciile juridice prestate au vizat și dosarul penal nr.###/P/2020 în cadrul căruia s-a întocmit rechizitoriul și s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####.

Mai mult, din rechizitoriul nr.###/P/2020 rezultă că inculpatul a fost asistat de apărător ales-av. #####, numele acestuia fiind menționat și în cuprinsul procesului-verbal din data de 17 iunie 2020 prin care i s-a pus la dispoziție inculpatului ”asistat de apărător ales -av.

#####” dosarul de urmărire penală pentru pregătirea apărării și formularea de eventuale cereri.

Or, pentru includerea acestei sume în cuantumul prejudiciului pretins nu este suficientă numai dovedirea existenței raportului contractual dintre reclamant și avocat ori a achitării onorariului, fiind necesar ca instanța să poată verifica și caracterul necesar al cheltuielii, prin raportare la serviciile juridice efectiv prestate în această etapă procesuală.

în vedere că din materialul probator administrat în prezenta cauză nu se poate verifica activitatea juridică prestată de avocatul indicat, instanța va respinge cererea reclamantului având ca obiect recuperarea cheltuielilor de judecată aferente fazei de urmărire penală, ca neîntemeiată.

Pe cale de consecință, instanța constată că reclamantul este îndreptățit la recuperarea cheltuielilor de judecată, sub forma onorariilor de avocat în cuantum total de 127.124,13 lei, aferente soluționării dosarelor penale nr.#####/256/2020 și nr.####/36/2023 (fond, apel și căi extraordinare de atac).

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâtului la plata dobânzii legale penalizatoare, instanța îl apreciază ca întemeiat.

Potrivit dispozițiilor art.1535 alin.1 cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență și până la momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a fi ținut să dovedească existența prin întinderea prejudiciului cauzat prin întârzierea obligației.

Instanța reține că obligația principală de despăgubire are natura unei obligații născute din răspunderea civilă delictuală, fiind incidente dispozițiile art. 1381 și art.1385 Cod civil referitoare la dreptul persoanei prejudiciate la repararea integrală a prejudiciului.

Potrivit art.1523 alin.2 lit. e Cod civil, debitorul se află de drept în întârziere atunci când obligația se naște din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale. Prin urmare, în materia răspunderii civile delictuale, punerea în întârziere nu este condiționată de transmiterea unei notificări prealabile și nici de introducerea cererii de chemare în judecată.

În cazul unei obligații având ca obiect plata unei sume de bani, prejudiciul este reparat prin acordarea daunelor moratorii, în condițiile art.1535 Cod civil, cuantumul acestora fiind reprezentat, în lipsa unei convenții, de dobânda legală penalizatoare potrivit O.G. nr.13/2011.

În același sens, prin Decizia nr.# din 23 februarie 2026 pronunțată în recurs în interesul legii, ICCJ a stabilit că, în cazul acordării unor despăgubiri materiale și/sau morale pentru acoperirea prejudiciului cauzat prin săvârșirea unei fapte ilicite, indiferent dacă aceasta este sau nu prevăzută de legea penală ca infracțiune, dobânda legală penalizatoare aferentă despăgubirilor acordate curge de la data producerii prejudiciului.

Rezultă, așadar că izvorul delictual al obligației de despăgubire nu constituie un impediment pentru acordarea dobânzii legale penalizatoare, aceasta reprezentând repararea prejudiciului suplimentar.

În ceea ce privește momentul de la care dobânda se datorează, instanța constată că reclamantul a solicitat-o în mod expres începând cu data introducerii cererii de chemare în judecată.

Așadar, în aplicarea principiului disponibilității, consacrat de art.9 alin.2 și art.22 alin. 6 C.proc.civ. și constatând caracterul întemeiat al pretenției principale, instanța va admite capătul de

cerere accesoriu și va obliga pârâtul la plata dobânzii legale penalizatoare aferente sumei stabilite, începând cu data introducerii cererii și până la data plății efective și integrale a debitului.

Referitor la cererea reclamantului de acordare a cheltuielilor de judecată, având în vedere soluția de admitere în parte a cererii, instanța va face aplicarea dispozițiilor art.453 C.proc.civ. și reținând culpa procesuală a pârâtului, instanța îl va obliga pe acesta să plătească reclamantului cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 3886 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite, în parte, cererea de chemare în judecată formulată și modificată de reclamantul #####, CNP #####, cu domiciliul în #####, str. Vînătorilor, nr. 1, județul Constanța în contradictoriu cu pârâtul STATUL ##### - prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în #####, sector 5, #####, sector 5.

Obligă pârâtul să plătească reclamantului suma totală de 127.124,13 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, sub forma onorariilor de avocat, aferente soluționării dosarului penal nr. #####/256/2020 și dosarului penal nr.###/36/2023 (fond, apel și căi extraordinare de atac).

Obligă pârâtul la plata către reclamant a dobânzii legale penalizatoare aferente sumei stabilite, începând cu data introducerii cererii și până la data plății efective și integrale a debitului.

Obligă pârâtul la plata către reclamant a sumei de 3.886 lei reprezentând cheltuieli de judecată generate de prezentul litigiu, respectiv taxă judiciară de timbru.

Respinge, în rest, cererea, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria #####.

Pronunțată, astăzi 21.08.2026, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE, Grefier,
#####

Hotarâre nr. 1508/2026 din 21.08.2026, cod RJ 8724d8362
(<https://rejust.ro/juris/8724d8362>)

Red.#####/25.08.2026
Listat gref. #####/ 25.08.2026
com 2 ex./ 25.08.2026